

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சரீர உணர்வைத் துறந்து ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகங்கள் என்பதே சற்குருவின் முதலாவது ஸ்ரீமத் ஆகும்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஏன் இந்நேரத்தில் எவ்வித ஆசைகளையும் கொண்டிருக்கக்கூடாது?

பதில்: ஏனெனில், நீங்கள் அனைவரும் ஓய்வு ஸ்திதியில் இருக்கின்றீர்கள். இந்நேரத்தில் உங்கள் பௌதீகக் கண்களால் காண்பவையனைத்தும் அழியப்போகின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது உங்களுக்கு எதுவும் தேவையில்லை, நீங்கள் முழுமையான பிச்சைக்காரர் ஆகவேண்டும். நீங்கள் விலையுயர்ந்த எதனையாவது அணிவீர்களாயின், அது உங்கள் புத்தியை ஈர்ப்பதால், நீங்கள் தொடர்ந்தும் சரீர உணர்வில் சிக்கிக்கொள்வீர்கள். இதற்கே முயற்சி தேவைப்படுகின்றது. நீங்கள் முயற்சி செய்து முற்றிலும் ஆத்ம உணர்வுடையவராகும்போது, உலக இராச்சியத்தைப் பெறுவீர்கள்.

ஓம் சாந்தி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள், அரை மணித்தியாலமாக அல்லது 15 நிமிடங்களாக இங்கு அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள், பாபாவும் குழந்தைகளாகிய உங்களை 15 நிமிடங்களாக இங்கு அமர வைக்கின்றார். எனவே நீங்கள் உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதித் தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். நீங்கள் ஒரு தடவை மாத்திரமே இக்கற்பித்தல்களைப் பெறுகின்றீர்கள், பின்னர் ஒருபோதும் இதனைப் பெறமாட்டீர்கள். சத்தியபுகத்தில் ஆத்ம உணர்வில் இருக்குமாறு உங்களுக்குக் கூறப்படமாட்டாது. சற்குரு ஒருவர் மாத்திரமே இதனைக் கூறுகின்றார். “சற்குரு ஒருவரே உங்களை அக்கரைக்குக் கொண்டு செல்கின்றார், ஏனைய அனைவரும் உங்களை மூழ்கடித்து விடுகின்றனர்” என அவரைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. இங்கு, தந்தை உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்குகின்றார். அவரும் ஆத்ம உணர்வுடையவராகவே இருக்கின்றார். உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதற்காக அவர் கூறுகின்றார்: நான் ஆத்மாக்களாகிய உங்கள் அனைவரையும் தந்தையாவேன். அவர் சரீரமற்றவராகித் தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மாத்திரமே அவரை நினைவு செய்வார்கள். இந்த தர்மத்தைச் சார்ந்த பலர் தங்கள் முயற்சிக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமாக உள்ளனர். இது, மிக நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும். பரம தந்தை பரமாத்மாவே உங்கள் அனைவரையும் தந்தையும், அத்துடன் ஞானம் நிறைந்தவரும் ஆவார். ஆத்மாவிலேயே ஞானம் உள்ளது. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் சமஸ்காரங்களைக் கொண்டுசெல்கின்றீர்கள். தந்தை ஏற்கனவே அந்த சமஸ்காரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றார். அவரே தந்தை என்பதை நீங்கள் அனைவரும் நம்புகின்றீர்கள். அவர் உண்மையான ஞானத்தைக் கொண்டிருப்பது அவரிடமுள்ள இன்னுமொரு சிறப்பியல்பாகும். அவரே விதையாவார். தந்தை இங்கிருந்து உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவதைப் போன்றே, நீங்களும் பின்னர் மற்றவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும். தந்தையே மனித உலகின் விதையும் அத்துடன், சத்தியமானவரும், உணர்வுள்ளவரும், ஞானம் நிறைந்தவரும் ஆவார். அவர் முழு விருட்சத்தினதும் ஞானத்தைக் கொண்டுள்ளார். வேறு எவருமே இந்த விருட்சத்தின் ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. பரமதந்தை, பரமாத்மா என அழைக்கப்படுகின்ற தந்தையே அதன் விதையாவார். உதாரணமாக, ஒரு மாமரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் விதையே அம்மரத்தின் படைப்பாளி எனப்படுகின்றது. விதை தந்தையைப் போன்றதாகும். எனினும், அது உணர்வற்றது. அது உணர்வுள்ளதாக இருந்திருந்தால், எவ்வாறு முழு விருட்சமும் தன்னிலிருந்து வெளிப்படுகின்றது என்பதை அது அறிந்திருக்கும். எனினும் அது உணர்வற்றது. அந்த விதை நிலத்திற்கு அடியிலேயே விதைக்கப்படுகின்றது. அவர் உணர்வுள்ள விதையாவார், அவர் மேலேயே வசிக்கின்றார். நீங்களும் மாஸ்டர் விதைகள் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து ஞானத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். அவர் அதி மேலானவர். நீங்களும் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றீர்கள். சுவர்க்கத்தில் உங்களுக்கு ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்து தேவையாகும். சுவர்க்கத்தில் தேவர்களின் இராச்சியம் இருப்பதை மக்கள் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள். இராச்சியத்தில் எவ்வாறு அரசன், அரசி, ஏழைகள் செல்வந்தர்கள், பிரஜைகள் போன்ற அனைவரும் உருவாக்கப்படுவார்கள்? ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் எவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது, யாரால் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். கடவுளே அதனை ஸ்தாபிக்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, எது நிகழ்ந்தாலும், அது நாடக நியதிப்படியே நிகழ்கின்றது. அனைவரும் நாடகத்தினால் கட்டுண்டுள்ளனர். தந்தையும் கூறுகின்றார்: நான் நாடகத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளேன். நானும் ஒரு பாகத்தை ஏற்று, அதனை நடக்கின்றேன். அவர் பரமாத்மா ஆவார். அவர் பரம தந்தை என அழைக்கப்படுகின்றார். ஏனைய அனைவரும் சகோதரர்கள் எனப்படுகின்றனர். வேறு எவரையும் தந்தை, ஆசிரியர், குரு என அழைக்க முடியாது. அவரே அனைவரையும் பரம தந்தையும், ஆசிரியரும், அத்துடன் சற்குருவும் ஆவார். இவ்விடயங்கள் மறக்கப்படலாகாது. எவ்வாறாயினும், குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மறந்துவிடுகின்றீர்கள். ஏனெனில், நீங்கள் செய்கின்ற முயற்சிக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமாகவே இராச்சியம் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்கின்றீர்களா, இல்லையா, ஆத்ம உணர்வுள்ளவர் ஆகுகின்றீர்களா, இல்லையா என நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் செய்கின்ற முயற்சிகளில் இருந்து விரைவில் புலப்படும். ஒருவர் ஞானத்தில் திறமைசாலியா என்பதை, அவரது செயற்பாடுகளிலிருந்து புரிந்துகொள்ள முடியும். நேரடியாகக் கூறினால் எவராவது மயக்கமாகி, பாபா என்ன கூறினார், மற்றவர்கள் என்ன கூறுவார்கள் என வருந்தக்கூடும் என்பதால், தந்தை எவருக்கும் எதனையும் நேரடியாகக் கூறுவதில்லை. இன்னார் இன்னார் எவ்வாறு சேவை செய்கின்றார் என்பதைத் தந்தையால் கூறமுடியும். அனைத்தும் சேவையிலேயே தங்கியுள்ளது. தந்தையும் வந்து சேவை செய்கின்றார். குழந்தைகளே தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். நினைவு

என்ற பாடம் சிரமமானது. தந்தை உங்களுக்கு யோகத்தையும், ஞானத்தையும் கற்பிக்கின்றார். ஞானம் மிக இலகுவானது; நினைவிலேயே குழந்தைகள் தோல்வியடைகின்றனர்; அவர்கள் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகுகின்றனர். பின்னர் அவர்கள் இத்தகைய எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர்: நான் இதனை விரும்புகின்றேன், நான் இச்சிறந்த பொருளை விரும்புகின்றேன். தந்தை கூறுகின்றார்: இங்கே, நீங்கள் நாடு கடத்தப்பட்டவர்களாக உள்ளீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது ஓய்வு ஸ்திதிக்குச் செல்ல வேண்டும். எனவே நீங்கள் விலையுயர்ந்த எதனையும் அணிய முடியாது. நீங்கள் இப்பொழுது நாடு கடத்தப்பட்டவராக உள்ளீர்கள். நீங்கள் உலகாயதப் பொருட்கள் எதனையாவது வைத்திருந்தால், அவை உங்களை ஈர்க்கும். சரீரமுகூட உங்களை ஈர்த்து மீண்டும் மீண்டும் உங்களைச் சரீர உணர்வுக்கு கொண்டுவரும். இதற்கு முயற்சி தேவைப்படுகின்றது. முயற்சியின்றி உங்களால் உலக இராச்சியத்தைப் பெற முடியாது. நீங்கள் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள், கல்பம் கல்பமாகத் தொடர்ந்தும் வரிசைக்கிரமமாக முயற்சி செய்வீர்கள். பெறுபேறுகள் தொடர்ந்தும் வெளிப்படுத்தப்படும். பாடசாலைகளிலும்கூட மாணவர்கள் வரிசைக்கிரமமாகவே மாற்றப்படுவார்கள். இன்னார் இன்னார் சிறந்த முயற்சி செய்துள்ளார் என்பதை ஓர் ஆசிரியர் புரிந்துகொள்வார். அவர் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளார். அவர் அந்த உணர்வைக் கொண்டுள்ளார். அங்கே, அவர்கள் ஒரு வகுப்பிலிருந்து மறு வகுப்பிற்கும், பின்னர் இரண்டாவது வகுப்பிற்கும், மூன்றாவது வகுப்பிற்குமாக மாற்றப்படுவார்கள். இங்கே, நீங்கள் ஒரு தடவை மாத்திரமே கற்க வேண்டும். நீங்கள் மேலும் முன்னேறிச் செல்லும்போது, எந்தளவிற்கு நெருக்கமாக வருகின்றீர்களோ, அதற்கேற்ப அனைத்தும் வெளிப்படுத்தப்படும். நீங்கள் அதிக முயற்சி செய்யவேண்டும். அப்பொழுது நீங்கள் நிச்சயமாக உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைப் பெறுவீர்கள். சிலர் அரசன், அரசியாகவும், சிலர் வேறொன்றாகவும் ஆகுவார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பிரஜைகள் பலரும் உருவாக்கப்படுகின்றார்கள். அனைத்தையும் அவர்களின் செயற்பாடுகளிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும்: இவர் எந்தளவிற்குச் சரீர உணர்வில் இருக்கின்றார்? இவர் தந்தைமீது எந்தளவிற்கு அன்பு கொண்டிருக்கின்றார்? நீங்கள் சகோதரர்களிலின்றி, தந்தைமீது மாத்திரமே அன்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். நீங்கள் சகோதரர்களில் அன்பு கொண்டிருப்பதால் எதனையும் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டீர்கள். நீங்கள் அனைவரும் தந்தை ஒருவரிடமிருந்தே உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதி என்னை நினைவு செய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். இதுவே பிரதான விடயமாகும். நீங்கள் நினைவின் மூலம் பலத்தைப் பெறுவீர்கள். நாளுக்கு நாள் உங்கள் மின்கலம் தொடர்ந்தும் சக்தியூட்டப்படும். ஏனெனில் நீங்கள் தொடர்ந்து ஞானத்தைக் கிரகிக்கின்றீர்கள்; அம்பு தொடர்ந்து எய்யப்படும். நாளுக்கு நாள் நீங்கள் செய்கின்ற முயற்சிக்கேற்ப வரிசைக்கிரமமாக, தொடர்ந்தும் முன்னேறுகின்றீர்கள். அவர் மாத்திரமே நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுவதற்கான கற்பித்தல்களைக் கொடுக்கின்ற தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் ஆவார். வேறு எவராலும் இக்கற்பித்தல்களைக் கொடுக்க முடியாது; அவர்கள் அனைவரும் சரீர உணர்வுடையவர்கள். எவருமே ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுவதற்கான ஞானத்தைப் பெறுவதில்லை. எந்த மனிதரும் தந்தையாகவோ, ஆசிரியராகவோ, அல்லது குருவாகவோ இருக்க முடியாது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்தப் பாகத்தை நடிக்கின்றார்கள். நீங்கள் தொடர்ந்தும் இதனை ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராக அவதானியுங்கள். நீங்கள் முழு நாடகத்தையும் ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராக அவதானிக்க வேண்டும். நீங்கள் நடிக்கவும் வேண்டும். தந்தை படைப்பவரும், இயக்குனரும், நடிக்கும் ஆவார். சிவபாபா வந்து நடிக்கின்றார். அவரே அனைவரதும் தந்தையாவார். அவர் வந்து புத்திரர்கள், புத்திரிகள் அனைவருக்கும் ஆஸ்தியைக் கொடுக்கின்றார். அவர் மாத்திரமே தந்தையாவார், ஏனைய ஆத்மாக்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள். தந்தை ஒருவரிடமிருந்து மாத்திரமே இந்த ஆஸ்தி பெறப்படுகின்றது. நீங்கள் இவ்வுலகம் பற்றிய எதனையும் உங்கள் புத்தியில் வைத்திருப்பதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் காண்பவையனைத்தும் அழியக்கூடியவை. நீங்கள் இப்பொழுது வீடு திரும்ப வேண்டும். அவர்கள் பிரம்ம தத்துவத்தை நினைவு செய்கின்றார்கள், அதாவது வீட்டை நினைவு செய்கின்றார்கள். தாங்கள் பிரம்ம தத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலந்துவிடுவார்கள் என அவர்கள் நம்புகின்றார்கள். அது அறியாமை எனப்படுகின்றது. முக்தியையும், ஜீவன் முக்தியையும் பற்றி மக்கள் கூறுபவையனைத்தும் தவறானவை. அவர்கள் உருவாக்குகின்ற வழிமுறைகள் அனைத்தும் தவறானவை. தந்தை மாத்திரமே உங்களுக்குச் சரியான பாதையைக் காட்டுகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: நாடக நியதிப்படி நான் உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்கள் ஆக்குகின்றேன். சிலர் கூறுகின்றனர்: இது எங்கள் புத்தியில் பதிவதில்லை. பாபா, எங்களை வாயைத் திறக்கச் செய்யுங்கள்! இந்தக் கருணையைக் காட்டுங்கள்! தந்தை கூறுகின்றார்: இதிலே பாபா எதுவும் செய்வார் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. நீங்கள் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே பிரதான விடயமாகும். தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே நீங்கள் சரியான வழிகாட்டல்களைப் பெறுகின்றீர்கள். மனிதர்களின் வழிகாட்டல்கள் அனைத்தும் தவறானவை, ஏனெனில் அனைவரும் தங்களுக்குள் ஐந்து விகாரங்களையும் கொண்டுள்ளனர். நீங்கள் தொடர்ந்து கீழிறங்கும்போது, தொடர்ந்தும் தவறானவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். மக்கள் தொடர்ந்தும் எவ்வளவு மாயாஜால சக்திகளைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள் எனப் பாருங்கள். அதில் எந்த சந்தோஷமும் கிடையாது. அவையனைத்தும் தற்காலிகமான சந்தோஷமே என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அது காக்கையின் எச்சம் போன்ற சந்தோஷம் என அழைக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் ஏணியினதும் விருட்சத்தினதும் படங்களை மிக நன்றாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும். நீங்கள் எச்சமயத்தவருக்கும் இவ்வாறு விளங்கப்படுத்தலாம்: உங்கள் சமய ஸ்தாபகர் இந்த நேரத்தில் வருகின்றார். கிறிஸ்து இந்த நேரத்தில் வருவார். ஏனைய சமயங்களுக்கு மாற்றப்பட்டவர்கள், இந்த

தர்மத்தை விரும்பி உடனடியாகவே இங்கு வருவார்கள். ஏனையவர்கள் இதனை விரும்பமாட்டார்கள். எனவே, அவர்களால் எவ்வாறு முயற்சிசெய்ய முடியும்? மனிதர்கள் மனிதர்களைத் தூக்கிலிடுகின்றார்கள், நீங்களோ தந்தை ஒருவரின் நினைவில் இருக்கவேண்டும். இவை மிக இனிமையான தூக்கு மேடைகளாகும். ஆத்மாவின் புத்தி தந்தையுடன் யோகத்தில் இணைக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாவிற்குத் தந்தையை நினைவு செய்யுமாறு கூறப்படுகின்றது. இவை நினைவு என்ற தூக்கு மேடையாகும். தந்தை மேலே வசிக்கின்றார். நாங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதையும், தந்தையை மாத்திரமே நினைவு செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். இச்சரீரம் இங்கேயே துறக்கப்பட வேண்டும். உங்களிடம் இந்த ஞானம் முழுவதும் உள்ளது. நீங்கள் இங்கு அமர்ந்திருந்து என்ன செய்கின்றீர்கள்? நீங்கள் சத்தத்திற்கு அப்பாற் செல்வதற்கு முயற்சி செய்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: அனைவரும் என்னிடம் வந்தாக வேண்டும். எனவே, அவரே மகா காலன் ஆவார். அந்த மரணம் ஒருவரை மாத்திரமே கொண்டு செல்லும், உண்மையில் மரணம் என்பது எவரையும் வந்து அழைத்துச் செல்கின்ற ஒரு நபர் அல்ல. அவையனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. ஓர் ஆத்மா தனக்குரிய நேரத்தில் தானாகவே சரீரத்தை விட்டுச் செல்வார். இத்தந்தை சகல ஆத்மாக்களையும் தன்னுடன் திரும்ப அழைத்துச் செல்கின்றார். எனவே, உங்கள் அனைவரதும் புத்தியின் யோகம் வீடு திரும்புவதிலேயே இருக்க வேண்டும். உங்கள் சரீரத்தை நீக்குவதே மரணித்தல் எனப்படுகின்றது. சரீரம் மரணிக்கும்போது, ஆத்மா பிரிந்து செல்கின்றார். இதனாலேயே நீங்கள் தந்தையைக் கூவியழைத்தீர்கள்: பாபா, வந்து எங்களை இவ்வுலகிலிருந்து அப்பால் அழைத்துச் செல்லுங்கள். இனிமேலும் நாங்கள் இங்கு வாழ விரும்பவில்லை. இப்போது, நாடக நியதிப்படி நாங்கள் திரும்பிச் செல்லவேண்டும். மக்கள் கூறுகின்றார்கள்: பாபா, இங்கு எல்லையற்ற துன்பமே உள்ளது. நாங்கள் இனிமேலும் இங்கு வாழ விரும்பவில்லை. இது மிக அழுக்கான உலகமாகும். அனைவரும் நிச்சயமாக மரணிக்க வேண்டும். இது அனைவரதும் ஓய்வு பெறும் ஸ்திதியாகும். நீங்கள் இப்போது சத்தத்திற்கு அப்பாற் செல்லவேண்டும். மரணம் உங்களிடம் வராது. நீங்கள் சந்தோஷமாகவே செல்வீர்கள். சமய நூல்கள் போன்ற அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்திற்குரியவை, அவை மீண்டும் தோன்றும். இவை நாடகத்தில் மிக அற்புதமான விடயங்களாகும். இந்நேரத்தில் நீங்கள் காண்கின்ற பதிவு நாடா, கடிகாரம் போன்ற அனைத்தும் மீண்டும் தோன்றும். இது பற்றிக் குழப்பமடைய வேண்டியதில்லை. உலக வரலாறும், புவியியலும் மீண்டும் மீண்டும் இடம்பெறுகின்றது என்றால், அதேபோன்று மீண்டும் இடம்பெறும் என்றே அர்த்தமாகும். நீங்கள் மீண்டும் ஒரு தடவை தேவர்களாகின்றீர்கள், மீண்டும் அவ்வாறு ஆகுவீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். இதில் சிறிதளவு வேறுபாடும் இருக்க முடியாது. நீங்கள் இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் புரிந்துகொள்கின்றீர்கள். அவர் எல்லையற்ற தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்கருவும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மனிதர்கள் எவரும் அவ்வாறு இருக்க முடியாது. நீங்கள் இவரை பாபா என்றும், பிரஜாபிதா பிரம்மா என்றும் அழைக்கின்றீர்கள். இவரும் கூறுகின்றார்: நீங்கள் என்னிடமிருந்து ஆஸ்தி எதையும் பெறமாட்டீர்கள். பாபு காந்திஜி மக்களின் தந்தையாக இருக்கவில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: இவ்விடயங்கள் பற்றிக் குழப்பமடையாதீர்கள். அவர்களிடம் கூறுங்கள்: நாங்கள் பிரம்மாவைக் கடவுள் என்றோ, தேவன் என்றோ அழைப்பதில்லை. முழு உலகையும் தூய்மையாக்குவதற்காக, இவரது பல பிறவிகளின் இறுதிப் பிறவியில், இவர் ஓய்வு பெறும் ஸ்திதியிலுள்ளபோதே நான் இவரினுள் பிரவேசிக்கின்றேன் எனத் தந்தை எங்களுக்குக் கூறியுள்ளார். விருட்சத்தின் படத்தில், அவர் எவ்வாறு உச்சியிலே நின்றுகொண்டிருக்கின்றார் எனப் பாருங்கள். அனைவரும் இப்போது மிகவும் சீரழிந்த, தமோபிரதான் ஸ்திதியில் உள்ளனர். இவரும் தமோபிரதான் ஸ்திதியில் இருப்பதுடன், அதே சாயலையே கொண்டிருக்கின்றார். தந்தை அவரினுள் பிரவேசித்து அவருக்கு பிரம்மா எனப் பெயரிடுகின்றார். இல்லாவிடில், பிரம்மா என்ற பெயர் எங்கிருந்து வந்தது எனக் கூறுங்கள் பார்ப்போம்? இவர் தூய்மையற்றவர், அவர் தூய்மையானவர். தூய தேவர்கள் 84 பிறவிகள் எடுத்துத் தூய்மையற்ற மனிதர்களாகின்றனர். இவர் மனிதனிலிருந்து தேவர் ஆகப்போகின்றார். மனிதர்களை தேவர்களாக்குவது தந்தையின் கடமையாகும். இவையனைத்தும், புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய அற்புதமான விடயங்களாகும். இவர் (பிரம்மா) ஒரு விநாடியில் விஷ்ணு ஆகின்றார், பின்னர் 84 பிறவிகள் எடுத்தே மீண்டும் பிரம்மா ஆகின்றார். தந்தை இவரினுள் பிரவேசித்து இவருக்குக் கற்பிக்கின்றார். நீங்களும் கற்கின்றீர்கள். அவரது வம்சமும் உள்ளது. இலக்ஷ்மி நாராயணனுக்கும், ராதை கிருஷ்ணனுக்கும் ஆலயங்கள் உள்ளன. எவ்வாறாயினும், ராதையும் கிருஷ்ணனும் முதலில் இளவரசியாகவும் இளவரசனாகவும் இருந்து, பின்னர் அவர்களே இலக்ஷ்மி நாராயணன் ஆகுகின்றார்கள் என்பதை எவரும் அறியமாட்டார்கள். இவர் ஒரு பிச்சைக்காரனிலிருந்து இளவரசனாகுவார். இளவரசன் பின்னர் பிச்சைக்காரனாகுவார். இவை மிக இலகுவான விடயங்களாகும்! 84 பிறவிகளின் கதை இவ்விரு படங்களிலும் உள்ளது. இவரே அவ்வாறு ஆகுகின்றார். தம்பதிகளாக இருப்பதனால், அவர்கள் அவரை நான்கு கரங்களுடன் காட்டுகின்றார்கள்; இது இல்லறப் பாதையாகும். சற்கரு ஒருவர் மாத்திரமே உங்களை அக்கரைக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். தந்தை உங்களுக்கு மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார், ஆனால் உங்களுக்கு தெய்வீகக் குணங்களும் தேவை. நீங்கள் ஒரு கணவனிடம் அவரது மனைவியைப் பற்றியோ அல்லது மனைவியிடம் அவளது கணவனைப் பற்றியோ கேட்டிருந்தால், அவர்கள் உடனடியாக மற்றவரின் குறைகளைப் பற்றியே கூறியிருப்பார்கள். இவர் என்னை இவ்விதமாகத் தொந்தரவு செய்கின்றார் என்றோ அல்லது தாங்கள் இருவருமே நன்றாக இருப்பதாகவோ அவர்கள் கூறுவார்கள், அல்லது அவர்கள் கூறுவார்கள்: நாங்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தொந்தரவு செய்வதில்லை, நாங்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக சகபாடிகளாக இருக்கின்றோம். சிலர் மற்றவரைக் கீழே விழுத்த முயற்சி செய்வார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இங்கு நீங்கள் உங்கள் சுபாவத்தை மிக நல்லதாக மாற்றவேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் அசுர சுபாவத்தைக்

கொண்டுள்ளனர். தேவர்கள் தெய்வீக சுபாவத்தைக் கொண்டுள்ளனர். நீங்கள் இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் அறிவீர்கள். அசுரர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் இடையில் யுத்தம் நடைபெற்றதில்லை. எவ்வாறு பழைய உலகத்தவர்களால் புதிய உலகத்தவர்களைச் சந்தித்திருக்க முடியும்? தந்தை கூறுகின்றார்: மக்கள் கடந்த காலத்தில் நடைபெற்ற விடயங்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார்கள், அவை கதைகள் எனப்படுகின்றன. பண்டிகைகள் போன்ற அனைத்தும் இந்நேரத்தையே குறிக்கின்றன. அவர்கள் துவாபர யுகத்திலிருந்து அவற்றைக் கொண்டாடிவருகின்றனர். அவை சத்தியயுகத்தில் கொண்டாடப்படுவதில்லை. இவ்விடயங்கள் அனைத்தும் புத்தியினால் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். சரீர உணர்வு காரணமாக, குழந்தைகள் பல கருத்துக்களை மறந்துவிடுகின்றார்கள். ஞானம் இலகுவானது. ஏழு நாட்களில் முழு ஞானத்தையும் கிரகித்துவிட முடியும். அனைத்திற்கும் முதலில், நினைவு யாத்திரையில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தில் நடிக்கும்போது, முழு நாடகத்தையும் ஒரு பற்றற்ற பார்வையாளராக அவதானியுங்கள். அதனையிட்டுக் குழப்பமடையாதீர்கள். இவ்வுலகில் எதையாவது பார்க்கும்போதும், உங்களுடைய புத்தி அதை நினைவு செய்வதற்கு அனுமதிக்காதீர்கள்.
2. உங்களுடைய அசுர சுபாவத்தை மாற்றி, தெய்வீக சுபாவத்தைக் கிரகியுங்கள். நீங்கள் முன்னேறிச் செல்லும்போது, ஒருவருக்கொருவர் உதவியாளர் ஆகுங்கள். எவரையும் விரக்தியடையச் செய்யாதீர்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் வீணானதற்கும், மாயைக்கும் அப்பாவிடாகி, தெய்வீகத்தை அனுபவம் செய்கின்ற, ஒரு மகாத்மா ஆகுவீர்களாக. வீணானதற்கும், மாயைக்கும் அப்பாவிடாக இருப்பவர்கள் மகாத்மாக்கள், அதாவது சாதுக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். தேவர்கள் இதில் அப்பாவிடாக இருந்ததைப் போன்றே, உங்களுடைய அந்த சம்ஸ்காரங்கள் வெளிப்பட்டும். வீணானவை பற்றியே அறியாத ஒரு சொருபமாக இருங்கள். ஏனெனில், வீணானவற்றின் விசையானது சிலவேளைகளில் சத்தியத்தினதும், நிஜத்தினதும் உணர்வை இல்லாமல் செய்துவிடுகின்றது. இதனாலேயே நீங்கள் உங்களுடைய நேரம், சுவாசம், வார்த்தைகள், செயல்கள் அனைத்திலும் உள்ள வீணானவற்றிற்கு அப்பாவிடாக இருக்கவேண்டும். நீங்கள் வீணானவை பற்றியே அறியாதவராக இருக்கும்போது, இயல்பாகவே தெய்வீகத்தை அனுபவம் செய்வதுடன், மற்றவர்களுக்கும் தெய்வீகத்தின் அனுபவத்தைக் வழங்குவீர்கள்.

சுலோகம்: முதல் பிரிவிற்கு வருவதற்கு, உங்களுடைய பாதச் சுவடுகளை தந்தை பிரம்மாவின் சுவடுகளில் வையுங்கள்.

ஓம் சாந்தி